

ROZRZYNAĆ (4) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

praes 1 sg rozrznąm (2). ◇ [*praet 3 pl subst* rozrznąły.] ◇ *imp 1 pl* rozrznąjmy (2). ◇ [*part praes act* rozrznając.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. rozerznąć.

Ostrzem dzielić na części, rozcinać; discindere, secare Calep, Cn; dividere, praecidere Calep (4) : Discindo – Rozrznąm, rozłupuję. Calep 329b, 960a; [Rozrznuję/ Disseco, discindo. Rozrznám/ Disseco, divido, distingo. Volck Yyy].

rozrznąć co (2): Mowili thedy ieden do drugiego [*żołnierze o sukni Chrystusa*]: nie rozrznąmy iey/ ále rznąmy o nią los/ czyiaby była. *Leop Ioann 19/24; LatHar 735; [o którą [suknię] los miotáli/ nie rozrznając iey GilPos 33]. Cf [rozrznąć komu co].*

[*rozrznąć komu co: Leżało trupow wżędzie bárzo wiele/ [...] Niemkinie brzuchy im rozrznály y fádło z nich wybierály BielKron 1597 766.*]

Synonimy: rozcinać, rozkrawać, rozrznować.

Formacje współrdzenne cf RZNAĆ.

Cf [ROZRZYNAN], [ROZRZYNANIE]